

a d w o k a t
PRZEMYSŁAW PIOTROWSKI

Kancelaria Adwokacka: ul. Senatorska 40/39, (00-095) Warszawa; tel./fax: (22) 827-13-23.

Warszawa, 22.02.2012 r.

Sąd Rejonowy w Pułtusk
II Wydział Karny

advokata Przemysława Piotrowskiego,
pełnomocnika
Fundacji dla Zwierząt ARGOS

SUBSYDIARNY AKT OSKARŻENIA
przeciwko Krzysztofowi Łukaszewiczowi i Zygmunto
Wasilewskiemu
o czyny z art. 35 ustawy z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt.

W imieniu pokrzywdzonego – Fundacji dla Zwierząt ARGOS, której pełnomocnictwo załączam, na podstawie art. 55 §1 kpk oskarżam:

I. Krzysztofa Łukaszewicza, ur. 21.11.1964 w Pułtusk, pełniącego funkcję prezesa Fundacji „Centrum Ochrony Środowiska”, prowadzącej schronisko dla bezdomnych zwierząt w Chrcynnie k/Nasielska.

o to, że

znęcał się nad zwierzętami w ten sposób, że będąc kierownikiem schroniska dla bezdomnych zwierząt w Chrcynnie, w okresie od stycznia 2006r. do grudnia 2010r. utrzymywał tam psy w niewłaściwych warunkach bytowania i w stanie rażącego zaniedbania, tj. w nadmiernym zagęszczeniu, bez właściwych pomieszczeń, bez wybiegów niezbędnych dla realizacji potrzeb tego gatunku zwierząt, bez odpowiedniego pożywienia a także bez odpowiedniego leczenia i profilaktyki, co prowadziło do wysokiej śmiertelności zwierząt, w tym także do zagryzania się psów,

tj. o czyn z art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt

II. Zygmunta Michała Wasilewskiego, ur. 03.07.1951r. w Gdańsku-Wrzeszczu, lekarza weterynarii,

o to, że

będąc lekarzem weterynarii zatrudnionym w schronisku dla bezdomnych zwierząt w Chrcynnie w okresie od stycznia 2006r. do grudnia 2010r. bez istotnych powodów uśmiercał zwierzęta z naruszeniem przepisów art. 6 ust.1 ustawy o ochronie zwierząt,

tj. o czyn z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt

Wnoszę o dołączenie do akt niniejszej sprawy akt Prokuratury Rejonowej w Pułtusk o sygn.: 2 Ds 1209 / 11/Sp(c), 2 Ds 88/04/s, 2 Ds 405/04 oraz akt tutejszego Sądu o sygn. II Kp 236/11.

W niniejszej sprawie sądem właściwym jest Sąd Rejonowy w Pułtusk.

Ponadto wnoszę:

- o zwrócenie się do Powiatowego Inspektoratu Weterynarii w Nowym Dworze Maz, o dołączenie do akt wszystkich raportów z wizytacji schroniska dla bezdomnych zwierząt w Chrcynnie w okresie od stycznia 2006r. do grudnia 2010r;
 - o zwrócenie się do Wojewódzkiego Inspektoratu Weterynarii z siedzibą w Siedlcach, o dołączenie do akt wszystkich protokołów kontroli schroniska dla bezdomnych zwierząt w Chrcynnie w okresie od stycznia 2006r. do grudnia 2010r. oraz protokołu kontroli nr 37/2011;
 - o zwrócenie się do Biura Kontroli Głównego Inspektoratu Weterynarii o dołączenie do akt protokołu kontroli GIW bk. 0911s1.4/2011 z dnia 1.12.2011r;
 - o zwrócenie się do Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska Delegatury WIOŚ w Ciechanowie o dołączenie do akt protokołu kontroli schroniska dla bezdomnych zwierząt w Chrcynnie przeprowadzonej w dniu 20 i 30.06.2006r. ewentualnie protokołów innych kontroli przeprowadzonych w tym schronisku w okresie od stycznia 2006r. do grudnia 2010r;
- na okoliczność sytuacji zwierząt w schronisku w Chrcynnem i sposobu działania oskarżonych w okresie objętym zarzutami.

UZASADNIENIE

Krzysztof Łukaszewicz prowadził od 2003 roku, w imieniu założonej przez siebie Fundacji „Centrum Ochrony Środowiska”, schronisko dla bezdomnych zwierząt w Chrcynnie, w gminie Nasielsk, pow. nowodworski, finansowane z usług świadczonych dla okolicznych gmin. Przez pierwsze lata działalności, w 2003 i 2004 r. przyjął z gmin do schroniska o kilkaset psów więcej niż pozwalały mu na to warunki. Oskarżony nie był w stanie zapewnić zwierzętom podstawowej opieki wynikającej z przepisów ustawy o ochronie zwierząt.

Postępowanie karne w sprawie podejrzenia przestępstwa porzucenia zwierząt zostało umorzone z powodu braku możliwości wyjaśnienia ich losu, gdyż schronisko praktycznie nie prowadziło ewidencji zwierząt (sygn. akt: 405/04). W uzasadnieniu tego orzeczenia stwierdzono, że istnieją rozbieżności pomiędzy deklarowaną przez schronisko ilością przyjętych zwierząt a danymi uzyskanymi urzędów gmin.

Dowód: - postanowienia Prokuratury Rejonowej w Pułtusku o umorzeniu dochodzenia w sprawach: 2 Ds 405/04 i 2 Ds 88/04/s

W latach 2006-2010 zgodność ewidencji schroniska z informacjami z gmin poprawiała się, lecz równocześnie z ewidencji tej wynikał zły los zwierząt. Łączna ilość zwierząt zbiegłych, padłych i uśmierconych, w stosunku do przyjętych, kształtowała się na poziomie ponad 40%. W tym czasie przeciętny taki odsetek dla schronisk w Polsce wynosił ok. 25%.

Dowód: - raporty Powiatowego Lekarza Weterynarii w Nowym Dworze Maz. (dalej: PLW) z lat 2006-2010 zawierające bilans przepływu zwierząt przez schronisko.

Ogólnym powodem złego losu zwierząt trafiających do schroniska w Chrcynnie było utrzymywanie ich tam w niewłaściwych warunkach bytowania, a w szczególności:

1) utrzymywanie zwierząt w nadmiernym zagęszczeniu i niedostatecznej izolacji od siebie

Łączna powierzchnia boksów dla psów w Chrcynnie wynosi. 225,5 m² i służy do przetrzymywania nawet 166 psów (stan w dniu 31.12.2009 wg. raportów PLW), co daje

przeciętną ok. **1,36 m²** na jednego psa. W jednym boksie o powierzchni ok. 8 m² utrzymywanych jest razem nawet do 6 psów. W takim zagęszczeniu nie ma warunków do separowania zwierząt agresywnych wobec siebie, a wręcz na odwrót – same te warunki wywołują zachowania agresywne, na tle konkurencji o legowisko, karmę i hierarchię w stadzie. Jest ogólną prawidłowością biologiczną, dotyczącą także ludzi, że gromadzenie osobników w nadzwyczajnym zagęszczeniu, przy braku zaspokojenia ich podstawowych potrzeb, powoduje zachowania nienormalne. Na odwrót, w normalnych warunkach nie obserwujemy, aby psy zagryzały się na śmierć, nawet gdy mają powód okazywania sobie agresji.

Przepisy prawa nie stanowią wymiernych norm zagęszczenia zwierząt w schroniskach. Wewnętrzna Instrukcja Głównego Lekarza Weterynarii (dalej: GLW) w sprawie kontroli schronisk (pismo GIWz.420/AW-32/11) przewiduje możliwość stosowania, jako posiłkowej, normy zawartej w Rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 marca 2006 w sprawie szczegółowych warunków utrzymywania zwierząt laboratoryjnych w jednostkach doświadczalnych, jednostkach hodowlanych i u dostawców (Dz. U. 2008, nr 50, poz. 368). Z normy tej wynika, że łączna powierzchnia przypadająca na jednego psa o przeciętnej wadze (mieszczonej się w przedziale 10-20 kg) powinna wynosić co najmniej **2,8 m²** (dla utrzymywania razem powyżej 3 psów) lub **2,6 m²** (dla utrzymywania razem ponad 3 psów). W schronisku w Chrcynnie zagęszczenie było więc przeciętnie ok. dwa razy większe niż dopuszczone tą normą.

2) utrzymywanie zwierząt w niewłaściwych pomieszczeniach

Niezależnie od nadmiernego zagęszczenia psy w schronisku w Chrcynnie nie miały dostatecznej liczby legowisk w pomieszczeniach chroniących je przed warunkami atmosferycznymi.

Art. 9, ust. 1 u.o.z. mówi: „*Kto utrzymuje zwierzę domowe, ma obowiązek zapewnić mu pomieszczenie chroniące je przed zimnem, upałami i opadami atmosferycznymi, z dostępem do światła dziennego, umożliwiające swobodną zmianę pozycji ciała, odpowiednią karmę i stały dostęp do wody*”.

Wymagania weterynaryjne wobec schroniska przewidują utrzymywanie wszystkich zwierząt w „pomieszczeniach” (§ 2, ust. 1), co w kontekście tego rozporządzenia oznacza przestrzeń zamkniętą, w odróżnieniu od „boksów”, czy „wybiegów”. Ponadto mowa jest o „legowiskach” w takich pomieszczeniach (§ 4, ust. 3). Instrukcja GLW w sprawie kontroli schronisk mówi o dopuszczalności utrzymywania psów w boksach (otwartych) z budami pod warunkiem, że są to zdrowe, dorosłe osobniki.

Wymogi te nie były nigdy spełnione w schronisku w Chrcynnie. Podstawowymi „pomieszczeniami” w tym schronisku były umieszczone w betonowych boksach drewniane konstrukcje, opisane w protokole kontroli Wojewódzkiego Inspektoratu Weterynarii (dalej: WIW) z dnia 17.08.2011 następująco:

„w 30 boksach za legowisko służy jedna buda z liczbą otworów równą liczbie zwierząt tam przebywających a w 4 boksach, w których znajdują się po 4 psy są dwie budy z dwoma otworami. W każdym z 4 boksów gdzie przebywa 5 psów dostawiona jest jedna dodatkowa buda. Zdaniem kontrolujących przedmiotowe budy nie zapewniają wystarczającej liczby legowisk dla wszystkich występujących tam zwierząt.”

Dowód: protokół kontroli nr 37/2011 WIW z dnia 17.08.2011, str. 4, pkt. 8

Szczegółowe zestawienie liczby zwierząt i legowisk w każdym boksie, dokonane przez PLW trzy lata wcześniej, w dniu 17.09.2008 (k. 195-196) odnosi się do tych samych konstrukcji drewnianych i wylicza raczej otwory niż faktyczne legowiska. Ale nawet i w tym zestawieniu liczba zwierząt w boksie bywa większa niż liczba takich „legowisk”.

3) utrzymywanie psów bez zapewnienia im wybiegów

Penalizując utrzymywanie zwierząt w niewłaściwych warunkach bytowania ustawa jednocześnie mówi, że przez „właściwe warunki bytowania” – należy rozumieć „zapewnianie zwierzęciu możliwości egzystencji, zgodnie z potrzebami danego gatunku, rasy, płci i wieku” (art. 4, pkt 15).

W pełnej zgodzie z powyższym, Rozporządzenie o wymaganiach weterynaryjnych wobec schronisk, stanowi: „§ 5. *W schronisku zapewnia się wybiegi dla zwierząt pozwalające na realizację zachowań właściwych dla przebywających na nich gatunków zwierząt*”

Zwierzęta w schronisku w Chrcynnie zasadniczo nie miały dostępu do wybiegów. Protokół WIW z 17.08.2011 stwierdza:

„Na terenie schroniska znajduje się jeden wybieg, na który na zmianę wypuszczane są psy z poszczególnych boksów. Według kontrolujących liczba wybiegów nie jest wystarczająca w stosunku do liczby psów”.

Liczne protokoły kontroli Inspekcji Weterynaryjnej od początku działalności schroniska odnotowywały spełnienie wymogu zapewniania zwierzętom wybiegów. W części opisowej zaznaczano czasem, że ocena taka oparta jest na oświadczeniu prowadzących schronisko, bo w trakcie kontroli trudno było stwierdzić naocznie czy rzeczywiście wszystkie zwierzęta wyprowadzane są systematycznie na wybiegi.

Podczas kontroli GIW w schronisku w Chrcynnie w dniu 17.10.2011 kontrolujący ustalili i wywnioskowali:

„brak było wybiegów dla psów przebywających w schronisku. Jako wybieg dla psów wskazany był przez Krzysztofa Łukaszewicza plac ogrodzony z kilkoma budami. Z informacji uzyskanej od ww. osoby psy na wybieg wypuszczane są boksami „zazwyczaj dwa boksy ale czasami jeden jeżeli psy są agresywne w stosunku do innych, i wymieniane dwa razy dziennie”. Boksów na terenie schroniska jest 34 więc licząc, że dziennie na wybieg wychodzą psy z dwóch boksów, to każdy pies przebywający w schronisku na wybiegu przebywa co 17 dni, po kilka godzin, jeżeli z 4 boksów to ok. 8 dni.”

Dowody:

- protokół kontroli nr 37/2011 WIW z dnia 17.08.2011, str. 4, pkt. 8
- protokół kontroli sprawdzającej Mazowieckiego Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii (dalej: MWLW) w dniach 14-18.10.2011 (GIW bk. 0911s1.4/2011)

4) niewłaściwe żywienie psów

Przepisy prawa nie określają norm żywienia zwierząt w schroniskach. Można jednak stwierdzić, że psy w schronisku w Chrcynnie karmione były niewłaściwie.

W dniu 16.01.2009 PLW wydał zezwolenie „na skarmianie zwierząt domowych w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Chrcynnie skwarkami o numerze kodu produkcyjnego 020202 pochodzącymi w wytopu tkanki tłuszczowej zwierząt rzeźnych zakwalifikowany jako produkt uboczny pochodzenia zwierzęcego kat. 3, nie nadający się do spożycia dla ludzi” (karta 254).

Oprócz prawa weterynaryjnego PLW powołuje się w uzasadnieniu zezwolenia również na Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 kwietnia 2006 r. w sprawie listy rodzajów odpadów, które posiadacz odpadów może przekazywać osobom fizycznym lub jednostkom organizacyjnym nie będącym przedsiębiorcami, oraz dopuszczalnych metod ich odzysku (Dz. U. 2006, nr 75, poz. 527).

Rozporządzenie to dopuszcza odpad o nazwie „odpadowa tkanka zwierzęca” i kodzie „020202” do skarmiania, zgodnie z zasadami karmienia poszczególnych gatunków, zwierząt futerkowych, zwierząt z ogrodów zoologicznych, itd, w tym także zwierząt w schroniskach dla zwierząt domowych.

Z przepisów tych nie wynika jednak, że skwarki – odpad w wytopu wieprzowej tkanki tłuszczowej, choć zakwalifikowany jako „odpadowa tkanka zwierzęca”, nadaje się jako pokarm dla psów, a tym bardziej podstawa ich żywienia. Na odwrót, stosowanie takiej karmy mogło przyczynić się do rozstroju zdrowia zwierząt. Oparcie żywienia zwierząt w schronisku a takiej karmie zakwestionował GLW w wystąpieniu pokontrolnym do MWLW z dnia 16.08.2010 r.:

*„Skwarki z wytopu tłuszczu są produktem o bardzo niskiej wartości biologicznej. Jakość produktów używanych do żywienia psów ma nierozdzielny związek z troską o zapewnienie im dobrostanu. Żywienie zwierząt w schronisku powinno zapewniać podaż wszystkich niezbędnych biologicznie składników do prawidłowego funkcjonowania organizmu zwierzęcia. Niezasadnym jest zatem używanie tylko skwarek z wytopu tłuszczu w żywieniu psów (monodieta), jako produktu nie zawierającego podstawowych, niezbędnych składników odżywczych, w tym dla psów młodych i szczeniąt, dla których różnorodność biologiczna pokarmów jest szczególnie ważna. W kontrolowanym schronisku jest to bardzo istotne, gdyż **podczas kontroli GIW oprócz skwarek podmiot dysponował jedynie zgrzewką karmy w puszkach dla kotów.** W schronisku tym nie przebywają koty. Nie stwierdzono obecności karmy dla szczeniąt i suchej karmy, o których ustnie wspominał prowadzący schronisko”* (karta 75-76).

5. Zwierzęta w schronisku w Chrcynnie były zabijane bez żadnych istotnych powodów, z naruszeniem przepisów art. 6 ust. 1 u.o.z.

Ustawa o ochronie zwierząt dopuszcza tylko uzasadnione zabijanie (w dawnym brzmieniu – *uśmiercanie*) zwierząt (art. 6, ust. 1) i określa zamknięty katalog legalnych powodów zabijania. Jednocześnie penalizuje (art. 35, ust. 1) zabijanie zwierząt z innych powodów. Do zabijania bezdomnych psów, zgromadzonych w schronisku dla bezdomnych zwierząt, może mieć zastosowanie wyłącznie powód określony w ustawie jako „konieczność bezzwłocznego uśmiercenia”, art. 6, ust. 1, pkt 3 (przed 2012 r: „względy humanitarne”, art. 33, ust. 1, pkt 2). Ustawa w brzmieniu przed 2012 r. nie definiowała tego terminu, ale trudno było rozumieć go inaczej niż w ustawowej definicji „konieczności bezzwłocznego uśmiercenia” (art. 4, pkt 3), tj. jako „obiektywny stan rzeczy stwierdzony, w miarę możliwości, przez lekarza weterynarii, polegający na tym, że zwierzę może dalej żyć jedynie cierpiąc i znosząc ból, a moralnym obowiązkiem człowieka staje się skrócenie cierpień zwierzęcia”.

Protokół z kontroli GIW z października 2011 po raz pierwszy ujawnił istnienie regulaminu schroniska w Chrcynnie, którego zapisy okazały się sprzeczne z ustawą.

„Prowadzący schronisko dla bezdomnych zwierząt okazali regulamin schroniska dla bezdomnych zwierząt w Chrcynnie. W.w. dokument nie posiada oznaczenia daty sporządzenia oraz podpisu osoby zatwierdzającej(...).„Rozdział VI. Eutanazja” zawiera zapis, że eutanazji podlegają zwierzęta chore – na podstawie diagnozy schroniskowego lekarza weterynarii, urodzone w schronisku lub przywiezione ślepe mioty, inne zwierzęta niezdatne do dalszego chowu.”

Kierowanie się takim, nieznanym wcześniej organom nadzoru, regulaminem wystarczająco tłumaczy praktykę zabijania zwierząt w schronisku w Chrcynnie.

Dowód: protokół kontroli sprawdzającej Głównego Inspektora Weterynarii w dniach 14,17-18.10.2011 (GIW bk. 0911s1.4/2011, str. 24-25)

Szczegółowe zestawienie przypadków śmierci i zabijania zwierząt w okresie od 01.01.2008 do 30.08.2010 zawarte zostało w załączniku do protokołu z kontroli GIW

w schronisku w Chrcynnie z sierpnia 2010 r. (karta 422-431). Zestawienie to pozwala mówić o:

- 74 przypadkach zagryzień
- 20 przypadkach nieuzasadnionego zabicia zwierzęcia

W żadnym przypadku nie jest jednak powołany wprost regulaminowy powód samej tylko „choroby” zwierzęcia czy też jego „niezdatności do dalszego chowu”.

Analiza tej dokumentacji stanowiła podstawę wniosków i ocen, jakie sformułował GLW w wystąpieniu pokontrolnym do MWLW z dnia 16 sierpnia 2010 r.. Zawarte w dokumentacji schroniska liczne zapisy o śmierci wskutek zagryzienia posłużyły Głównemu Lekarzowi Weterynarii do stwierdzenia, że „świadome utrzymywanie psów w warunkach predysponujących do zagryzień należy traktować jako formę znęcania się nad psami, co jest zabronione art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt”. (karta 78 i następne)

Odpowiedzialność za całokształt warunków utrzymywania zwierząt w schronisku w Chrcynnie należy przypisać Krzysztofowi Łukaszewiczowi. Ze względu na notoryczne utrzymywanie zwierząt w niewłaściwych warunkach powodujących ich zagryzanie się, należy stwierdzić, że Krzysztof Łukaszewicz prowadził schronisko z zamiarem regularnej eliminacji psów. Na ten ostatni zamiar wskazuje także ocena w brzmieniu:

„Prowadzący to schronisko, dokonujący zarobkowego odławiania psów, jest zainteresowany szybką rotacją/eliminacją psów w schronisku w celu pobrania opłaty za kolejne zgłoszone do odłowienia psy, a nie ich wieloletnim utrzymywaniem w schronisku.” (karta 88)

Ewidencja przypadków czynnego zabijania zwierząt przez lek. wet. Zygmunta Wasilewskiego skłoniła Głównego Lekarza Weterynarii do następującej tezy:

„Jednoznacznie należy stwierdzić, że prawo do eutanazji w schronisku w Chrcynnem i Józefowie jest nadużywane w stosunku do uwarunkowań wynikających z ustawy o ochronie zwierząt” (karta 86).

Bezpodstawnych zabiegów uśmiercania psów dokonywał Zygmunt Michał Wasilewski, który pełnił w schronisku w Chrcynnie obowiązki lekarza weterynarii. Z tego względu uzasadniony jest postawiony oskarżonemu zarzut uśmiercania zwierząt z naruszeniem art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt.

W schronisku w Chrcynnie dokonywano czynnego zabijania z powodu „agresywności psów”. Powód ten nawiązuje do ustawowej przesłanki legalnego uśmiercania, określonej w ustawie jako „nadmierna agresywność, powodująca bezpośrednie zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzkiego, a także dla zwierząt hodowlanych lub dziko żyjących” (art. 33, ust. 1, pkt 4).

Zagrożenie, o jakim mówiła ustawa nie mogło jednak wystąpić w schronisku z przyczyn zasadniczych. Jeśli przyjąć, że działające legalnie schronisko jest zakładem odpowiednio urządzone, wyposażonym i obsługiwanym dla przetrzymywania dowolnych psów, to zagrożenie to może występować w nim tylko potencjalnie, tzn. gdy z nadzwyczajnych powodów zawiodą normalnie przewidziane i stosowane w takim zakładzie środki panowania nad zachowaniem zwierząt i środki bezpieczeństwa. Wystąpienie takiego zdarzenia, musi być wtedy oceniane w kategoriach wypadku przy pracy, domagającego się wyjaśnienia okoliczności jego zaistnienia w świetle przyjętych norm i procedur działania zakładu. W żadnym razie występowanie bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi nie mieści się w ramach normalnego działania takiego zakładu, choćby z tego powodu, że tolerowanie takiego zagrożenia było by przestępstwem ze strony prowadzącego taki zakład (art. 160 k.k.).

Powoływanie się na ustawową przesłankę, w której mowa o „agresywności”, jako na uzasadnienie rutynowego uśmiercania w schronisku, opierało się na nielogicznym wnioskowaniu, polegającym na tym, że z ewentualności wystąpienia nadzwyczajnego, groźnego wydarzenia, wnioskuje się o trwałych cechach zwierzęcia, a następnie z tak ustalonych cech wywodzi się o faktycznym wystąpieniu tego nadzwyczajnego zagrożenia. Jeśli natomiast przez „bezpośredniość” zagrożenia rozumieć tu skonkretyzowaną w czasie i miejscu sytuację, gdy zagrożenie nie znajduje innych środków odparcia niż uśmiercenie zwierzęcia, to brak jest podstaw do przypuszczenia, by taka sytuacja faktycznie wystąpiła kiedykolwiek w schronisku w Chrcynnie.

Podkreślić też trzeba, że metoda uśmiercania stosowana rutynowo przez lekarza w schronisku zakłada pełne zapanowanie nad zwierzęciem, a tym samym wyklucza istnienie sytuacji „bezpośredniego zagrożenia” w momencie zabijania go.

Biorąc pod uwagę zgromadzony materiał dowodowy należy uznać, że swoim działaniem oskarżeni wypełnili znamiona przestępstwa kwalifikowanego z art. 35 ustawy o ochronie zwierząt.

Postanowieniem z dnia 29.03.2011r. Prokuratura Rejonowa w Pułtuskum umorzyła śledztwo w niniejszej sprawie. Na skutek zażalenia wywiedzonego przez Fundację dla Zwierząt ARGOS Sąd Rejonowy w Pułtuskum uchylił wskazane postanowienie (sygn. akt: II Kp 236/11. Śledztwo zostało ponownie umorzony postanowieniem Prokuratury z dnia 10.01.2012r. Z tego względu wniesienie subsydiarnego aktu oskarżenia stało się konieczne i w pełni uzasadnione.

W pełni uzasadnione są wnioski zawarte w petitum niniejszego aktu oskarżenia. Wskazane tam dokumenty powinny znaleźć się w aktach niniejszego postępowania. Biorąc pod uwagę, że Prokuratura Rejonowa nie przeprowadziła wielu czynności procesowych, konieczne jest uzupełnienie zebranego już materiału dowodowego.

Zryczałtowana równowartość wydatków w kwocie 300,-zł. została uiszczona przelewem, którego potwierdzenie załączam.

Wobec powyższego wnoszę jak na wstępie.

Przemysław Piotrowski
a d w o k a t

Załącz.: - pełnomocnictwo,
- potwierdzenie dokonania opłaty sądowej,
- cztery odpisy aktu oskarżenia.

Wykaz osób podlegających wezwaniu na rozprawę:

Oskarżeni:

- 1) Krzysztof Łukaszewicz, zam. ul. Dąbrowskiego 18, (05-190) Nasielsk,
- 2) Zygmunt Michał Wasilewski, zam. Żabiczyn 154, (05-190) Nasielsk.

Oskarżyciel prywatny:

Fundacja dla Zwierząt ARGOS, ul. Garncarska 37A, (04-886) Warszawa

Świadkowie:

- 1) Jacek Leszczyński, zam. ul. Jagiellońska 6 m.4, (03-721) Warszawa,
- 2) Kazimierz Wawrzeńczak, zam. Gołądkowo 41B m.1, (06-120) Winnica,
- 3) Jacek Pisarzewski, zam. Paulinowo 115, (05-190) Nasielsk.

Wnoszę o zaniechanie wezwania i odczytanie zeznań pozostałych świadków, których zeznania znajdują się w aktach sprawy.

Wykaz dowodów znajdujących się w aktach 2 Ds 1209 / 11/Sp(c)

- zestawienie liczby zwierząt i legowisk wykonane przez Powiatowego Lekarza Weterynarii: k. 195-196,
- zezwolenie Powiatowego Lekarza Weterynarii na karmienie zwierząt skwarkami: k. 254,
- wystąpienie pokontrolne Głównego Lekarza Weterynarii z dnia 16.09.2010r.: k. 75-76, 78, 86,88,
- załącznik do protokołu kontroli w schronisku w Chrcynnie: k. 422-431,
- sprawozdanie 2/2010 Mazowieckiego Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii: k. 344.

Wykaz innych dowodów:

- postanowienia Prokuratury Rejonowej w Pułtusku o umorzeniu dochodzenia w sprawie 2 Ds 405/04 i 2 Ds 88/04/s,
- raporty Powiatowego Lekarza Weterynarii w Nowym Dworze Maz. z lat 2006-2010,
- protokół kontroli nr 37/2011 Wojewódzkiego Inspektoratu Weterynarii z dnia 17.08.2011,
- protokół kontroli sprawdzającej Głównego Inspektora Weterynarii w dniach 14-18.10.2011 (GIW bk. 0911s1.4/2011)
- protokół kontroli Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska Delegatury WIOŚ w Ciechanowie przeprowadzonej w dniu 20 i 30.06.2006r.